TARIM

Eskiden Yeniceköy'ün başlıca gelir kaynakları tütün, buğday, pancar olduğu halde 1980 yılından sonra sulu tarımın gelmesi yeraltı sularının derin kuyular vasıtası ile ürün türünde ve teknolojisinde değişimine yol açmıştır.

Yeniceköy sakinlerinden kör lakabıyla bilinen kör Sadullah Görmez'in yaşadığı bir olay şu şekilde dilden dile anlatılarak günümüze gelmiştir. "1970 yılında traktör alıyor. Bekârına (hizmetkârına) tarlasını 3 defa sürmesini söylüyor, bekârı da tamam diyerek tarlayı sürüyor. Hasat zamanı gelince ekilen tarla biçiliyor, Kör Sadullah bey diyor ki demetleri-bağları bir sırada sıralayın. Sadullah bey demetleri kontrol etmeğe başlayınca, bekârına sen bu tarlayı üç defa sürmemişsin deyince, bekârı da ne bildin? Diye şaşırarak sorunca, Kör Sadullah bey cevaben, eğer 3 kere sürseydin bu demetlerin sıra aralığı daha sık olacaktı. Bir değişik rivayete göre de, tarlayı sürecek olan şahsa bu tarlayı 3 kere süreceksin. Tarla sürüldükten sonra Kör Sadullah Bey tarlayı kontrol eder, tarlayı süren şahsa dönerek sen burayı kaç kere sürdün diye sorar. Şahıs cevaben 3 kere sürdüm der. Sadullah Bey toprağı avucuna alarak der ki; sen bu tarlayı iki kez sürmüşsün, şahıs da evet 2 kez sürdüm fakat sen görmediğin halde nasıl bilebildin diye sorar. Kör Sadullah Bey'de toprak bana anlattı, eğer toprak 3 kez sürülmüş olsaydı daha yumuşak ve küçük parçalara bölünmüş olacaktı" der.

Bu olay köylülerin, tarımla, toprakla ne kadar titizlikle uğraştıklarını ifade etmektedir. Önceleri hayvan gücüyle çiftçilik yapılıyordu. Halen bazıları, hayvan gücü ile çiftçilik yapmaktadır.

Bu durum aynı zaman da köylülerin çiftçiliğe ne kadar duyarlı olduklarının ve önem verdiklerinin bir kanıtıdır.

Köy de yaşayan ve tarımla uğraşanların toprağın hazırlanmasında ve verimin artırılmasında bunların titizlikle yapılmasının gerekli olduğunu anlatan, ders alınması gereken bir tecrübedir.

Toprak Ana, onun dilini anlarsak bize ürününü verir. Onun dilini anlayabilmenin ilk şartı ise, toprağı sevmek ve ona bağlanmasını bilmektir.

Dinlediklerimden, Kör Sadullah Efendinin de toprağın dilinden anlayan birisi olduğunu, toprağı tanıdığını, toprak sevgisinin var olduğu anlaşılmaktadır. Şöyle ki yöremizdeki tecrübeli yaşlılardan, tarlanın sürülmesine çok önem verildiğini her zaman büyüklerimizden dinlemişizdir.

Kasaba hem tarım ve hem de sanayi kasabası olmaya elverişlidir.

O günden bu güne çok şeyler değişmiştir. Sabanla sürülen tarlalar, tarım araçları, traktörler ile sürülür hale gelmiştir. Buğdaylar da yine tarım araçları biçerdöverlerle sap ve buğday taneleri bir birinden aynı anda ayrılmaktadır.

İşte Toprak Ananın dilinden anlamak ve toprakların verimlerini artırmakta yine sanayileşmeden geçecektir. Nüfus arttıkça sanayi kesimine işçi vererek, çeşitli fabrikalarda köylü ve kasaba halkı çalışma ihtiyacı duyacak, tarım arazisi azalmış olarak halk fabrikalara sanayide çalışmaya yönelecek, topraktan anlayanlar ise tarımla, Toprak Ana ile ilgilenecek, hububatını bolca alacaktır.